

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 21 kwietnia 1992 r.

w sprawie rodzajów schorzeń uzasadniających obniżenie wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych oraz zasad i trybu jego obniżania.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 1991 r. o zatrudnianiu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 46, poz. 201, Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 472 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do schorzeń uzasadniających obniżenie wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych zalicza się:

- 1) chorobę Parkinsona,
- 2) stwardnienie rozsiane,
- 3) paraplegię, tetraplegię, hemiplegię,
- 4) znaczne upośledzenie widzenia (ślepotę) oraz niedowidzenie,
- 5) głuchotę,
- 6) głuchoniemotę,
- 7) nosicielstwo wirusa HIV oraz chorobę AIDS,
- 8) epilepsję,
- 9) upośledzenie umysłowe i przewlekłe choroby psychiczne.

§ 2. 1. Wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych obniża się w następujący sposób:

- 1) liczbę zatrudnionych pracowników ze schorzeniami, o których mowa w § 1, w przeliczeniu na pełne etaty mnoży się przez współczynnik wynoszący:
 - a) dla zakładów pracy sfery budżetowej (państwowych i samorządowych) — 4,
 - b) dla pozostałych zakładów — 3,
- 2) otrzymaną wielkość ustaloną według zasad określonych w pkt 1 dzieli się przez liczbę pracowników zatrudnionych w przeliczeniu na pełne etaty, a otrzymany iloraz mnoży się przez 100%,
- 3) ustaloną według zasad określonych w pkt 1 i 2 wartość obniżenia wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych odejmuje się od 6%.

2. Otrzymana różnica stanowi obniżony wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kropiwnicki*